

Ežero dugne nuskendus paskutiniams
saulės spinduliams, Martvudo girioje
išaušo nauja **NAKTIS**.

Tik naktimis gyvenantys marmiai
žadintuvų neturėjo. Kad jau laikas keltis,
jie suprasdavo lauke pradėjus ūbauti
pelėdoms. „Ū ū ū! LAIKAS **KELTIS!**
Ū ū ū!“ – apsimiegojusius marmius
žadindavo jos.

– Ech, tu pelėda! Sapnas nutrūko
gražiausioje vietoje... – pramerkusi akis,
burbtelėjo **AGA** ir tingiai pasirgžė.
– Kelkis! Jau kelkis! Bus labai graži
naktis, – jai akį tarpdury pamerkė tėtis.
Jis jau gurkšnojo vakarinę samanų arbatą.